

असंमतः अस्मदनुज्ञातः पुमान्वासीतां पश्यत्यसंमतः ॥ मुक्तामणिसुवर्णानिवस्त्राण्याभरणानि च ॥ १५ ॥ यद्यदिच्छेत्तदैवास्यादेयं मच्छंदतो यथा ॥ याचवक्ष्यति वै देही वचनं किंचिदप्रियं ॥ १६ ॥ अज्ञानाद्यदिवाज्ञानान्न तस्या जीवितं प्रियं ॥ तथोक्त्वा राक्षसी स्तास्तुराक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ १७ ॥ निष्क्रम्यांतः पुरात्तस्मात्किं कृत्यमिति चिंतयन् ॥ ददर्शाष्टौ महावीर्यान्नाक्षसान्पिशिताशनान् ॥ १८ ॥ सतान्दृष्ट्वा महावीर्यैर्वरदानेन मोहितः ॥ उवाच तानिदं वाक्यं प्रशस्य बलवीर्यतः ॥ १९ ॥ नानाप्रहरणाः क्षिप्रमितोगच्छतस्तत्पराः ॥ जनस्थानं हतस्थानं भूतपूर्वखरालयं ॥ २० ॥ तत्रास्यतां जनस्थाने शून्ये निहत राक्षसे ॥ पौरुषं बलमाश्रित्य त्रासमुत्सृज्य दूरतः ॥ २१ ॥ बहुसैन्यं महावीर्यं जनस्थाने निवेशितं ॥ सदूषणखरं युद्धे निहतं रामसायकैः ॥ २२ ॥ ततः क्रोधो ममापूर्वो धैर्यस्योपरिवर्धते ॥ वैरं च सुमहज्जातं रामं प्रति सुदारुणं ॥ २३ ॥ निर्यातयितुं मिच्छामि तच्च वैरं महारिपोः ॥ न हिलप्स्याम्यहं निद्रामहत्वासंयुगेरिपुं ॥ २४ ॥ तं त्विदानीमहं हत्वा खरदूषणघातिनं ॥ रामं शर्मोपलप्स्यामि धनं लब्ध्वेव निर्धनः ॥ २५ ॥ जनस्थाने वसद्भिस्तु भवद्भीराममाश्रिता ॥ प्रवृत्तिरुपनेतव्या किं करोतीति तत्त्वतः ॥ २६ ॥ अप्रमादाच्च गंतव्यं सर्वैरेव निशाचरैः ॥ कर्तव्यं त्वसदा यत्नो राघवस्य वधं प्रति ॥ २७ ॥ युष्माकं तु बलं ज्ञातं बहुशोणमूर्धनि ॥ अतश्चास्मि जनस्थाने मया यूयं निवेशिताः ॥ २८ ॥ मोहितः रामशतादपि न मे भीरिति चिंतयानः ॥ मोहकृतैषा चिंता तान्बलवीर्यतः प्रशस्येत्यन्वयः ॥ १९ ॥ हतस्थानं रामेणेति शून्यं कृतमित्यर्थः पूर्वं खरालयत्वं भूतप्राप्तं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ धैर्यस्योपरिक्रोधः धैर्योपमर्दकः क्रोध इत्यर्थः ॥ ततः खरादिवधान्तुभीत्या नापि तथा क्रोध इत्यर्थः ॥ २३ ॥ निर्यातयितुं प्रत्यपकारेणापनेतुं ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रवृत्तिर्वार्ता उपनेतव्या मम प्रापणीया ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥